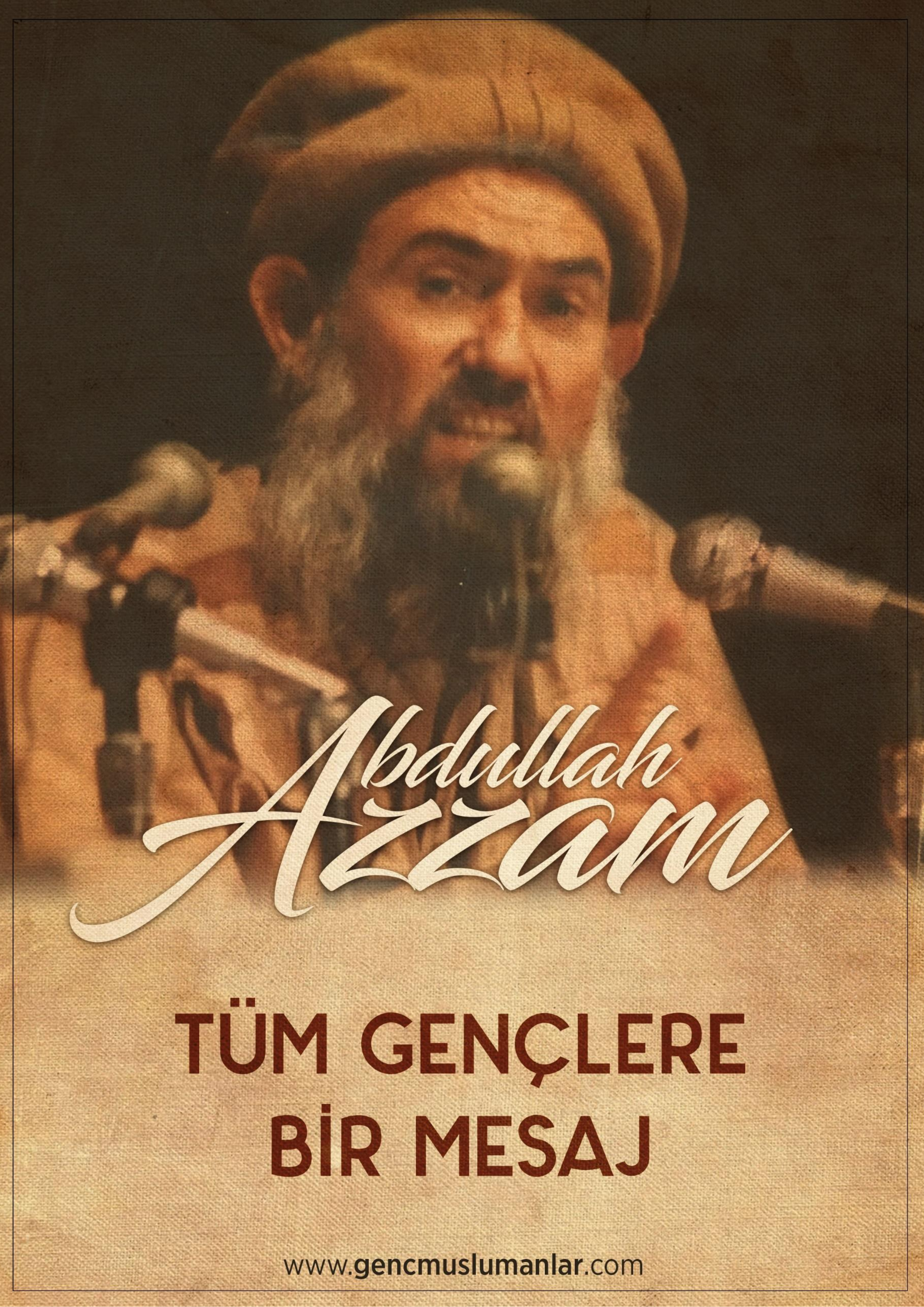

Abdullah
Azzam
TÜM GENÇLERE
BİR MESAJ
www.gencmuslumanlar.com

Tüm Gençlere Bir Mesaj

Şehit İmam Abdullah Azzam
(rahmetullahi aleyh)

“Eğer bu erken yaşınızda
Allah’a zamanınızın birazını
veremeyecek kadar cimriyseniz,
gelecek size daha da cimri
olacağınızı kanıtlayacaktır…”

Her türlü övgü Allah'a mahsustur. O'na sena ederiz, O'ndan yardım dileriz, O'nun affına sığınırız. Ruhumuzdaki kötülüklerden ve amellerimizdeki hatalardan Allah'a sığınırız. Allah kime doğru yolu gösterirse, artık onu saptıracak kimse yoktur ve Allah kimi saptırırsa, artık onu doğru yola iletecek kimse yoktur. Ve ben şahitlik ederim ki Allah'tan başka ilah yoktur ve yine şahitlik ederim ki Muhammed (sallallahü aleyhi vesellem) O'nun kulu ve elçisidir.

"Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin."[1]

"Ey insanlar! Sizi tek bir nefisten yaratan ve ondan da eşini yaratan ve ikisinden birçok erkekler ve kadınlar üretip yayan Rabbinizden sakının. Adını kullanarak birbirinizden dilekte bulunduğunuz Allah'tan ve akrabalık haklarına riayetsizlikten de sakının. Şüphesiz Allah sizin üzerinizde gözetleyicidir."[2]

"Ey iman edenler! Allah'tan korkun ve doğru söz söyleyin. (Böyle davranırsanız) Allah işlerinizi düzeltir ve günahlarınızı bağışlar. Kim Allah ve Resulüne itaat ederse büyük bir kurtuluşa ermiş olur."[3]

Gerçekten de, en doğru söz Allah'ın sözleridir ve en iyi rehber Muhammed'dir (sallallahü aleyhi vesellem). En kötü mesele sonradan eklenenlerdir ve sonradan eklenen her şey bid'attır. Her bid'at yanlış yönlendiricidir ve yanlış yönlendirici her şey ateşe götürür.

---

[1] Al-i İmran, 102
[2] Nisa, 1
[3] Ahzab, 70-71

İbn Kayyim El-Fevaid isimli kitabında der ki:

“Yarar sağlamayan on gereksiz şey vardır:

- Uygulanmayan ilim
- Samimi olmayan ve doğru örnek temel alınarak yapılmayan hareket
- Sahibinin ne bu dünyada tadını çıkardığı ne de ahirette kendisine ödül kazandıran biriktirilmiş para
- Allah’ın sevgisi ve özleminden yoksun, Allah ile yakınlık aramayan kalp
- Allah’a itaat ve hizmet etmeyen vücut
- Allah’ı onu memnun etmeden sevmek
- Günahları telafi ederek ya da Allah’a yakınlaştıran iyi işler yapma fırsatı arayarak geçirilmeyen zaman
- Hiçbir fayda vermeyen konuları düşünen zihin
- Allah’a yakınlaştırmayan ya da hayatına yarar dağlamayan kişilere yapılan hizmet
- Allah’ın hâkimiyetinde olan, alnı O’nun elinde olan, kendisine yarar, zarar, yaşam, ölüm ya da diriliş sağlayamayan kimselerden korkmak ve onlara ümit bağlamak

Gerçekten de, bunlar kalp ve zaman israfından başka bir şey değildir. Kalp israfı bu fani dünyayı ahirete tercih ederek, zaman israfı ise durmaksızın beklenti içinde olmasıyla gerçekleşir. Tüm kötülükler, birinin arzularını takip etmesinde ve aralıksız bir beklenti içerisinde olmasında yatarken, tüm iyilikler ise doğru yolu takip etmekte ve Allah ile buluşmaya kendisini hazırlamasında bulunabilir ve Allah en güzel yardımcıdır.”

Burada tüm kötülükleri şu iki meselede özetlemiştir: kalp israfı ve zaman israfı. Kalp israfı bu fani dünyayı ahirete tercih ederek, zaman israfı ise durmaksızın beklenti içinde olmasıyla gerçekleşir.

Sürekli bir beklenti ve kişinin arzularının peşinden gitmesi kötülüğün en üst düzey göstergesidir.

Doğru yolu takip etme ve Allah ile buluşmaya hazırlanma tüm iyiliklerin temelidir:

“Azana ve dünya hayatını ahirete tercih edene, şüphesiz cehennem tek barınaktır. Rabbinin makamından korkan ve nefsini kötü arzulardan uzaklaştıran için ise şüphesiz cennet yegâne barınaktır.”[4]

Bu hayatı ahiretteki hayata tercih edenler kalbi bozar ve korkan kişi vaktini harcamadan hazırlığını yapar. Düzelmenin göstergesi iki tanedir: O’nunla buluşmaya hazırlanmayı gerektirecek kadar Allah’ın huzurunda dikilmekten korkmak ve zamanını boşa harcamamak. Bu, kalbi canlandırır çünkü kalp arzuları terk edip doğru yolu takip etmekle can bulur.

“Ey Davud! Biz seni yeryüzünde halife yaptık. O halde insanlar arasında adaletle hükmet. Heva ve hevese uyma, sonra bu seni Allah’ın yolundan saptırır. Doğrusu Allah’ın yolundan sapanlara, hesap günün unutmalarına karşılık çetin bir azap vardır.”[5]

Arzular zulmün kökenidir, israfın kökenidir, çirkin günahların kökenidir ve tüm kötülüklerin kökendir çünkü arzularını takip eden biri esasen doğru yolu bir kenara itmiştir. Öyleyse, bizim görevimiz Allah’ın buyurduğudur:

“(Resulüm!) Sen, sana vahyolunana uy ve Allah hükmedinceye kadar sabret. O hâkimlerin en hayırlısıdır.”[6]

---

[4] Nazi’at, 37-41
[5] Sad, 26
[6] Yunus, 109

Arzuların takibi aceleciliktendir, sabır ise birinin arzularına karşı çıkmasıyla olur. Dilini zapt eden kişi, diğer insanların mahremiyetini ihlal etmekten dilini sabırla korumuş olur. Bakışlarını zapt eden kişi, gözlerini bakma hevesinden sabırla korumuş olur. Zinadan sabırla uzak duran kişi ise onu çirkin bir eylemi yapmaya iten hevese direnmiş olur. Ramazan ayında orucunu bozan kişi midesinin arzularının peşine düşmüş olur, bu arzuya direnmesi ise sabretmektir. Savaş alanında vazgeçmeyen kişi hayatı için kaçma arzusuna direnmiş olur. Zalimlerin hapishanelerinde sabreden kişi hapishane hücresinin dışındaki dünya arzusuna karşı koymak zorunda kalacaktır. Fakirliğe sabreden kişi, para elde etmek için ona yasak olan servetleri ele geçirmesini ya da yasak olan bir işte çalışmasını fısıldayan arzulara karşı koymuş olur. Bu yüzden, az önce de denildiği gibi tüm kötülüklerin temeli, ölümün ne zaman geleceğini, âlemlerin Rabbi'nin görevlisinin 'Gel, Allah'a, Kudretli ve Yüce Olan'a gitme vakti,' diyerek onu ne zaman çağıracağını bilmediği halde sürekli boş beklentiler içerisinde olarak zamanı israf etmektir.

Allah'ın Elçisi (sallallahü aleyhi vesellem) şöyle buyurmuştur:

"Beş şey gelmeden önce beş şeyi ganimet bil: ihtiyarlığından önce gençliğini, hastalanmadan önce sıhhatini, fakirliğinden önce zenginliğini, meşgul zamanlarından önce boş vakitlerini ve ölümünden önce hayatını."[7]

Gençliğinizin kıymetini bilin, çünkü bugün nafile oruçlar tutabilirsiniz fakat yarın, yaşlandığınızda vücudunuzu beslemek zorunda kalacak ve oruç acısına katlanamaz durumda olacaksınız. Şu anda, gecenin bir yarısında kalkıp namaz kılabilen, âlemlerin Rabbi'nin karşısında sizin adınıza şahitlik yapacak ve bir gün

[7] Hâkim, Müstedrek, IV, 341; Buhârî, Rikak, 3; Tirmizî, Zühd, 25

kabirde yapayalnız kalmışken size arkadaşlık edecek olan rükû ve secdelerde uzunca durabilecek gençlersiniz. Bugün hayatınızın ilk yıllarındasınız, gençlik zamanındasınız. Gençlik zamanı, kardeşlerim, mücadele zamanıdır. Çaba sarf etmenin ve fedakârlığın zamanıdır. Gençliğinizde çok fazla sorumluluğunuz bulunmaz ya da daha yeni evlenmişsinizdir. Yarın, yıllar geçtiğinde, sorumluluklar birikir, dünyanın sorunları sizi yakalar ve siz ailenizin, çocuklarınızın ve akrabalarınızın sorunlarını çözmekle uğraşacaksınız ve bu çok zamanınızı alacak.

Şimdi siz gençlik, yani çabalama ve fedakârlık zamanındasınız. Korkan bir gence hayret ettiğimi belirtmek isterim. Korkacak ne var? Eğer bu yaşta korkuyorsa, yarın nasıl olacak? Bu dönem kişinin hayatının en güzel dönemidir. Bir genç, ruhunu Kudretli ve Yüce Allah uğruna sunmaya hazırlıklıdır. Bu yüzden, Allah'ın dinine ilk zaferi kazandıran kişilere bakarsak, hepsinin genç olduğunu görürüz. Aslında, onların çoğu- dörtte üçü ya da beşte dördü- yirmi yaşından küçüktü, çünkü çabalama ve fedakârlık zamanındalardı.

Sahihayn[8]'da, Abdurrahman bin Avf aktarır:

"Bedir'de saflarda dikiliyordum. Genç bir çocuk yanıma yaklaştı – ya ergenlik çağındaydı ya da yeni geçmişti- ve dedi ki: 'Ebu Cehil nerededir?' Şöyle cevap verdim: 'Ondan ne istiyorsun?' Aklı karıştı: bu genç çocuk Ebu Cehil'i soruyordu, cahiliyenin komutanını, savaşçısını. Çocuk şöyle dedi: 'Allah'ın Peygamberini (sallallahü aleyhi vesellem) aşağıladığını duydum. O yüzden, Allah'ın izniyle, onu görürsem, ben onu öldürene ya da o beni öldürene kadar gölgem onun gölgesinin peşini bırakmayacak.'

Sonrasında, öncekiyle aynı yaşlarda olan başka bir genç yanıma yaklaştı. Bana dedi ki: 'Ebu Cehil nerededir?' Şöyle sordum: 'Ondan

[8] Buhari (3988), Müslim (1752), Hâkim (3/425), Tabari *Tarikh*'ta (2/454), Beyhaki *Delailü'n Nübüvve*'de (3/83)

ne istiyorsun?' Cevap verdi: 'Allah'ın Peygamberini (sallallahü aleyhi vesellem) aşağıladığını duyduk. Allah'ın izniyle, onu görürsem, ben onu öldürene ya da o beni öldürene kadar gölgem onun gölgesinin peşini bırakmayacak.'

Bir süre sonra, Ebu Cehil'i uzakta gördüm. Dedim ki: 'Aradığınız adam şudur' ve o gençlerin yerinde olmayı diledim, kalbimin bu gençlerin kalbi gibi olmasını diledim: şevkli ve enerjik ve ölüm için sabırsız. Gençler ona doğru hızla koştu. Kısa süre sonra döndüler ve dediler ki: 'Ey Allah'ın Elçisi! Onu öldürdük!' Allah'ın Peygamberi (sallallahü aleyhi vesellem) sordu: '**Hanginiz onu öldürdünüz?'** Muaz bin Amr[9] dedi ki: 'Ben öldürdüm.' Muaz bin Afra[10] da: 'Ben öldürdüm,' dedi. Sonra Peygamberimiz (sallallahü aleyhi vesellem) onlara sordu: **'Kılıçlarınızı temizlediniz mi?'** 'Hayır,' diye yanıtladılar. Sonra Efendimiz (sallallahü aleyhi vesellem) şöyle dedi: **'Kılıçlarınızı gösterin.'** Peygamber Efendimiz (sallallahü aleyhi vesellem) iki kılıçta da kan buldu ve dedi ki: **'Onu ikiniz de öldürdünüz.'**[11] "

Sonrasında ise Abdullah bin Mesud cesetleri ararken, Ebu Cehil'i son nefesini verirken bulur ve göğsüne oturur. Ebu Cehil gözünü açıp İbni Mesud'u göğsünde görünce aşağılayıcı bir şekilde şöyle der: "Sen Mekke'deki çobanlarımızdan değil miydin?" İbni Mesud şöyle cevaplar: "Kesinlikle öyleydim, Allah'ın düşmanı." Sonra Ebu Cehil: "Kendini zor duruma soktun, seni deve çobanı. Göğsüme oturursun demek? Kimse bu kadar onurlu bir şeyin üzerine

---

[9] Bu genç Muaz bin Amr'dır. *Akabe Biatında* ve *Bedir Gazvesinde* bulunmuştur. Hz. Osman halifeliği zamanında ölmüştür. (Bkz. İbni Hacer, *El-İsabe*; 3/429)

[10] Abdurrahman bin Avf'ın dediğine göre Ebu Cehil'in ganimetlerinden payını almadı çünkü o günün ilerleyen vakitlerinde kendisi de öldürüldü. (Bkz. Mişkatü'l Mesabih; 2/352)

[11] **Muaz bin Amr şöyle aktarır:** "Bedir'in o günü hedefim Ebu Cehil'di. Sonunda onu gördüğüm anda ona doğru gittim ve uyluğunun ortasından keserek yaraladım. Birden, oğlu İkrime kılıcıyla omzumu doğradı. Kolum vücuduma bir parça deri ile bağlı kalacak şekilde sarkıyordu. Günün geri kalanında kolumu sürüklemek zorunda kaldığımdan savaşamadım! Artık dayanamadığımda, ayağımla koluma bastırdım ve kendimi feri çekerek kolumu kopardım." (Bkz. Zehebi, *Siyeru Alamin Nübela*; 1/250-251)

oturmamıştır." İbni Mesud: "Bugün kimin günü? Kazanan kimdir? Allah ve O'nun Elçisi (sallallahü aleyhi vesellem)."[12] Tabii, güvenirliliğinden emin olunamayan başka rivayetlerde şöyle der: "Muhammed'e (sallallahü aleyhi vesellem) söyle, son nefesime kadar onun düşmanı olacağım." Başka bir rivayette ise Abdullah bin Mesud Mekke'deyken Ebu Cehil ona vurarak kulağını yaralamıştır. Sonrasında İbni Mesud Ebu Cehil'in göğsüne oturup onun kafasını keser. Şöyle rivayet ediliyor ki, Ebu Cehil'in kulağında delik açıp oraya bir halat geçirir ve kafasını o iple sürükler. Görünüyor ki, Ebu Cehil'in kafası baya büyük ve İbni Mesud kırılgan, zayıf bir kimsedir. Bu yüzden Allah'ın Elçisi (sallallahü aleyhi vesellem) Ebu Cehil'in kopmuş başını görünce, Allah'a şükürle secdeye kapanıp şöyle der: "**Kendisinden başka tapılmaya layık bir şey olmayan Allah'a yemin olsun ki her ümmette bir Firavun vardır ve bu da bu ümmetin Firavunudur."[13]**

Bu Sahihayn'daki rivayettir. Ayrıca Allah'ın Elçisi (sallallahü aleyhi vesellem), Ebu Cehil'in kulağındaki deliğe bağlanmış halatı görünce, Ebu Cehil'in İbni Mesud'un kulağını Mekke'de yaraladığı günü hatırlar ve İbni Mesud'a şöyle der: **"Kulağa karşılık kulak ama baş fazladandır."[14]**

Ben derim ki: Ebu Cehil'in varlığından insanlar, hayatlarının erken dönemlerinde olan bu iki genç erkek tarafından kurtarılmıştır. Onlar on yedi yaş civarındalardı ki bu onların lise çağında olduklarını gösterir! İkisi de Kureyş'in seçkin savaşçısı ile karşı karşıya geldi ve onu öldürerek Allah'ın Elçisi'ne (sallallahü aleyhi

---

[12] Enes'ten aktarılmıştır, Buhari (3963), Müslim (1800), Ebu Davud (2709), Ahmed (3/115, 29, 236), Beyhaki *Dela'il*'de (3/86-87)

[13] *Mecmauz* Zevaid'te (6/79) Heysemi şöyle aktarır: "Taberani'den aktarılmıştır ve onun adamları Muhammed bin Vehb ebi Kerime hariç sahihlerdendir ve o da güvenilirdir." O yüzden bu rivayet *hasan*dır ve Allah en doğrusunu bilir. Ayrıca Taberani (8468-8476) ve *Dela'il*'de Beyhaki (2/261-262) ve Buhari (3961) ve Ebu Davud (2772) tarafından da bildirilmiştir.

[14] Ebu Cehil'in öldürülüşünün hepsini okumak için *Fethi el Bari (*7/342-354) ve *Sahih Müslim Şerhi*'ne (12/159-160) bakınız.

vesellem) ondan kurtulma müjdesini verdi. Eğer Bedir, Hendek, Mute vs. savaşlarına bakarsanız, gençlerden başkasını görmezsiniz.

İki Dünya Savaşında da, İngilizler ve diğer güçlü ülkeler en tehlikeli görevlerde on yedi, on sekiz, on dokuz yaşlarındaki gençlere bel bağlamıştır çünkü onlar her şeyi yapmaya hazırlıklıdır ve tereddüt etmezler. Çinliler intihar savaşçıları eğitir ve şöyle diyerek onlara genç kimselere görev vermelerini tembih ederler: “ Kişinin kendisini büyük tehlikeye atacağı operasyonlar yaşça daha büyük kimseler tarafında yürütülmemelidir. Çünkü ‘Sonuç ne olacak? Bunun yararı nedir?’ gibi düşüncelerle tüm operasyonu geciktirebilirler. Böyle düşünceler ve gerekçeler onları kendilerini yormaktan ve fedakârlıktan alıkoyar. Bu yüzden zaferi, çok fazla bekleyen ve düşünenler elde edemezler. Zaferi, duyguların ve kalbin insanları kazanır.[15] Duyguların ateşi ve kalbin kışkırtması fedakârlıkla sonuçlanır. Akılcı düşünce olarak adlandırdıkları şey ise kişiye şunu söyler: “Kendini yorma ve fedakârlık yapma.” Akıl genellikle soğuk ve durgundur, fedakârlığa eğilimi yoktur. Düşünüp tartmaya meyillidir. Örneğin, kişinin duyguları ona: “Çaba sarf et. Allah seni mükâfatlandırır,” dediğinde aklı: “Malını azaltma,” der. Duygular: “Kendini feda et,” derse akıl: “Kalırsan İslam’a daha büyük katkı sağlarsın,” der ve böyle devam eder.

Bu yüzden, görürüz ki düşünürlerin ve filozofların sözleri gökyüzündedir ama gerçek yaşamları bir dağ eteğinde durgun geçer. Davet ettikleri şey ile yaşadıkları gerçek arasında büyük bir fark vardır. Bu yüzden bir kişinin gençlik yıllarına çok dikkat etmeliyiz. Enes bin Malik şöyle demiştir: “Allah’ın Elçisi (sallallahü aleyhi vesellem) sahabeleriyle Medine’ye geldi ve sakalını safran ve kınayla boyayan Ebu Bekir dışında başında beyaz saçı olan bir

[15] Bu durum, *Şeriat*’a uygun eylemlerde geçerlidir. Kişinin *Şeriat*’a uygun olmayan eylemlerde duygu ve coşkuyu kullanması durumunda değildir.

adam bile yoktu.” [16] Ebu Bekir (ra) dışında bir kişinin bile beyaz saçı yoktu ve Ebu Bekir (ra) o zaman 51 yaşındaydı, Ömer (ra) ise 41 yaşındaydı. Bu olay Peygamberlikten 13 yıl sonra gerçekleşmişti. Efendimiz'e (sallallahü aleyhi vesellem) peygamberlik gönderildiğinde ve insanlar ona inandıklarında, Ebu Bekir (ra) 38'di ve çocuklara ek olarak, İslam'ı kabul eden diğer kişiler ise 15 ve 25 yaşlar arasındaydı.

Allah (subhanehu ve teala), Kıyamet Günü'nde gençlere özel bir soru soracaktır: “**Bir kula dört şey sorulmadan ayakları yerinden kıpırdamaz: hayatı ve onunla ne yaptığı, gençliği ve onu nasıl harcadığı, ilmiyle nasıl amel ettiği, kazandıklarını nereden elde ettiği ve nereye harcadığı.”**[17]

Allah (subhanehu ve teala) hayatını soracaktır. Sonra, gençliği hakkındaki ikinci soru gelecektir. Hem de gençliğin, önceki soruda sorulan hayatın bir parçası olmasına rağmen! Buna rağmen, Allah gençlik zamanını ayrı bir şekilde sorgular.

“Sizi güçsüz yaratan, sonra güçsüzlüğün ardından kuvvet veren ve sonra kuvvetin ardından güçsüzlük ve ihtiyarlık veren, Allah'tır. O, dilediğini yaratır. O, hakkıyla bilendir, üstün kudret sahibidir.”[18]

Tabii ki, Şeytan'ın size dersleriniz ve kesintisiz ve boş istekleriniz yoluyla yaklaşacağı bir yaştasınız. Size Allah'a (subhanehu ve teala) dönmeniz ya da Allah için vaktinizi ayırmanız söylendiğinde, Şeytan size yaklaşarak şöyle diyecektir: “Şu an hala okuyorsun. İlerde, toplumdaki dayanağın olan diplomanı aldığında Allah için çalışabilirsin.”

[16] Buhari (3919, 3920); bkz. *Fethi el Bari* (7/302-303)
[17] Tirmizi (2417)
[18] Rum, 54

Birincisi, ne zaman mezun olacağınızı bilemezsiniz ve ne zaman öleceğinizi bilemezsiniz ve Rabbinizle ne zaman buluşacağınızı da bilemezsiniz. Öyleyse, bu bitmek bilmeyen bahanelerinize dikkat edin.

İkincisi, eğer bu erken yaşınızda Allah'a zamanınızın birazını veremeyecek kadar cimriyseniz, gelecek size daha da cimri olacağınızı kanıtlayacaktır. Erken yaşta İslam aşılanan biri ile yaşlanıp İslam'a giren biri arasında ne büyük fark vardır. Ne büyük bir fark! Çünkü genç yaştan itibaren İslam ile beslenmek çok daha kolaydır. Eğer gençseniz, İslam sizin hayatınızın bir parçası olur; azalarınız, ruhunuz, hayatınız İslam'ın bir parçası haline gelir. Aslında, siz İslam'ın gövdesinden bir parçaya dönüşürsünüz, tıpkı küçük ağaç ve büyük ağaç gibi: büyük ağacın sabit bir gövdesi ve kurumuş bir kabuğu vardır, bu yüzden dallarının baktığı tarafa yönelmesi zordur. Bir taraftan, küçük ağacı istediğiniz tarafa çevirebilir, onu yönlendirebilirsiniz. Bu yüzden, Âlemlerin Rabbi, kendisine itaat eden genci hiçbir gölgenin bulunmadığı o günde kendi gölgesi altına alacaktır: **"Başka bir gölgenin bulunmadığı Kıyamet gününde Allah Teala, yedi insanı, arşının gölgesinde barındıracaktır: …(bunlardan biri) Rabbine kulluk ederek temiz bir hayat içinde serpilip büyüyen genç."** [19]

Davayı genç yaşta sahiplenen birinin, bunu ileri yaşta yapan birinden çok farklı olduğunu fark ettim. Bir öğrenci, İslami davayı okul yıllarının başında sahiplenip hayatının sonuna kadar onun içinde yaşadığında, bu onun iliklerine işler ve İslam'ın ayrılamayan bir parçası olur.

İleri yaştaki kişiye gelince, sosyal pozisyonu, malı, çocukları vs. ile ve tövbe etmeye karar vererek geldiğinde İslam'a koşullarla girmiş

[19] Buhari (1423) ve Müslim'de (1031) aktarılan uzun bir hadisin parçası

olur. Örneğin, eğer bakansa saygı görmek ister ve İslam'a daha önce içinde yaşadığı toplumun seviyesindeyken girer. Bu yüzden, onun için İslam'ın iliklerine işlemesi imkânsızdır. O, İslam'a birçok cahilce adetler ile beraber girer: dünya sevgisi ve övülme isteği bunlara dâhildir. İnsanların ona saygı göstermesini ister. Onun için düzgün şekilde oturmak ve bu dini Allah'ın gönderdiği gibi öğrenmek kolay değildir. Ayrıca, hayatını çevreleyen çoğu cahiliye adetlerinin kökleri derine uzanır. Partilerde dans etmeye alışkın eşi, erkeklerle yürümeye alışkın kızı, yanında içki içmeye alışkın akrabası, erkek misafirlerin elini sıkmaya alışkın diğer kızı, bu misafirleri karşılamaya, onlarla bacak bacak üstüne atarak çay kahve içmeye alışkın kız kardeşi örnek verilebilir. Bunların hepsinin değiştirilmesi gerekir. Eğer gerçek İslami yaşamı benimsemek istiyorsa, yukarıdaki tarif edilen hayatı dine uygun hale getirmekte aşırı derecede zorluklarla karşı karşıya kalacaktır.

İslami davayı benimsediğinde genç olsaydı bu çok farklı olurdu. İslam'ı bilirdi, aile ile ilgili işleri nasıl yürüteceğine hâkim olurdu, kendisi de Müslüman olduğu için gerçek Müslüman bir kızla evlenirdi ve evlilik için öncelikli şartı İslam olurdu. Hayatının çoğunu İslami yaşamdan uzak geçiren kişi ise varlıklı, şu prensin çocuğu, bu bakanın kızı, o zenginin kızı olsun ister çünkü karısını kullanarak sınıf atlamak istediği için evlenir. Karısı ya da ailesinin adı geçtiği yerlerde kendi adının da anılmasını ya da bir toplantıda şu bakanla ya da bu aileyle ilişkisinin olduğunu söylemek ister. İşte bu yüzden, tüm bunları bir kenara itip İslam'a dönmeyi dilerse birçok zorlukla karşılaşacaktır. Riba yani faiz ile kurulan şirketini ne yapacaktır peki? Peki ya banka kredileriyle satın aldığı arsa? Dünya ehli arkadaşları? Bunların hepsi ne olacak? Bunlarla tüm ilişkisini kesecek; arkadaşlarıyla ve iş ortaklarıyla görüşmeyecek, gece partileri verip dans etmeyi bırakacak – tüm bunlar son bulacak.

Birinin tüm bunları elinin tersiyle kenara itip Allah'a dönmesi kolay değildir.

Gençlik zamanı hayatın en önemli zamanlarındandır. Bana inanın, kardeşlerim: Allah tarafından yönlendirilip, yaşlılıklarında düzenli ibadet eden ve zekât veren kişiler gördüm ve onlardan birisi bana şöyle dedi: "Kendimi ikiyüzlü hissediyorum, çünkü ribaya bulaşmadan şirketimi işletemiyorum, aylık ödemelerim yüz binleri aştı. İbadet ettiğimde içimde bir acı hissediyorum ve ondan kurtulamıyorum. Aynı zamanda, Allah'a dönmeyi arzuluyorum." Bu örnek, Allah'a (subhanehu ve teala) yaşlılıkta dönmenin zorluğunu ortaya koymaktadır.

Eskiden Amman'da toplantılar düzenlediğimizi hatırlıyorum. O toplantılara yüksek sosyal statüdekiler, şirket sahipleri, elit kişiler vs. katılırdı. Katılımcılardan biri bana şöyle sormuştu: "40 ya da 50 yaşına gelmiş ve hayatı boyunca hiç oruç tutmamış biri için ne düşünürsünüz?" Şöyle cevapladım: "Bir çeşit ibadetin bir seferlik kaçırma için gereken kefareti yapıldığı takdirde, öncesinde o türden kaçırılmış olan tüm ibadetlerin telafi edilmiş olacağı hakkında Hanefilerden bir fetva var. Yani, bir kişi arka araya iki ay oruç tutarsa, borçlu olduğu tüm oruçların kefaretini ödemiş olur." Daha önce hiç namaz kılmamış ya da oruç tutmamış olan 40'larındaki bir başka katılımcı bu fetvayı çok beğendi ve tövbe etmeye karar verdi. Ona bunları öğrettim ve onunla bir süre iletişimi kaybettim.

Bir zaman sonra, bunları söylediğim evi ziyaret ettim ve bu soruyu ilk soran adamı evde otururken gördüğümde irkildim. Bana şöyle dedi: "Bilmiyor musun?" Ben: "Neyi bilmiyor muyum?" O: "Bir süre önce, şu ünlü kişi bahsettiğin fetvayı duydu ve ertesi gün namaz kılıp oruç tutmaya başladı, kendisi iş adamıydı. Temmuz'un

ortasında oruç tutunca ailesi endişelendi. Sonra başka bir âlime sormaya gittiler, o da dedi ki: ‘Eğer tövbe ettiyse, tutabildiği kadar oruç tutmalı.’” Şöyle cevap verdim: “Hayır, bunu bilmiyordum.”

Bu tövbe eden adam sonrasında bana şöyle dedi: “O ayın sıcağında insanlar bana gelirdi. Yani Temmuz’un üç dört gününde, Amman hiç böyle bir sıcak görmemiştir.” Bu kişi üç dükkân sahibiydi: biri Amman’da, biri Husayn’da, biri de El-Vubeyda’da. Şöyle devam etti: “Ben oruçluyken insanlar buzdolabımdan su almaya gelirdi. Tüm gün, salyam ağzımda sus gibi olurdu.” Sus (meyankökü), bizim susuzluğumuzu çabucak gidermek için kullandığımız bir içecek. Gerçekten de oruç tutuyordu! İşte şimdi dininin gereklerini ciddiye alıyordu! Sahibi olduğu kadın giyim mağazalarında, kadınlar kıyafet denemeye gelirdi. Dış ya da iç kıyafetleri denerlerdi vs. Bu işin, yeni İslami yaşantısıyla uyumlu olmadığını hissetti. Bu yüzden hemen bu işe bir son vermeye karar verdi. Üç dükkânındaki kıyafetleri toparladı ve bana: “Bunları fakirlere ver,” dedi. Kadınların ilgisini çeken bu işe bir son vermek istedi ve halı satma işine başladı. Sonrasında şöyle dedi: “Halı dükkânları kadınların ilgisini çekmiyor.”

Bir zaman sonra ona sordum: “Şu noktada kendini nasıl görüyorsun?” Cevapladı: “Eskiden iki üç Ürdün dinarı değerinde mal satardım. Bu, yaklaşık altı yedi bin Amerikan dolarına denk gelir” ve tabii ki bunun yarısı ya da çeyreği kârdı. “Buna rağmen, hiç zengin gibi hissetmedim. Şimdi, o miktarın onda birini satıyorum ve ceplerim varlıkla dolmuş gibi hissediyorum. Bereketli hissediyorum.”

Bu örneği ileri yaşta tövbe etmenin zorluğunu ve yoruculuğunu göstermek için verdim. Bu bahsettiğimiz kişi, orucunu halletti ve sıra işine geldi. İşini hallettiğinde, iyileştirme sırası evine geldi. Karısı ve kızı kapalı kıyafetler giymiyordu ve Amman’da modern bir

yaşam sürüyorlardı ve kendisi de hayatının çoğunu Almanya'da geçirmişti. Sonunda, karısı ile arasında problemler çıktı ve bunun üstünden karısına iki seçenek sunarak geldi: ya kendisiyle İslami bir hayat sürecekti ya da ailesinin evine dönecekti. Dediğim gibi, bu kişi dirençli ve inatçıydı. Gel gör ki, bu değişim ona pahalıya mal oldu.

Size gelince, tüm işleriniz sizin elinizde. Eşinizi seçebilirsiniz, yaşamdaki yolunuzu seçebilirsiniz, Allah'ın şeriatına uygun ve Rabbinizi memnun eden bir iş seçebilirsiniz. Öyleyse, bundan sonra, hayattaki ilişkilerinizi İslam'a göre şekillendirin. Eğer bunu yaparsanız gelecekte problemlerle karşılaşmayacaksınız. Şimdi gençliğinizin avantajını kullanırsanız, yarın yaşlandığınızda rahatlayabilirsiniz. Yaşınız ilerledikçe, İslam'ı öğrenmek ve uygulamak güçleşecektir. Ömer der ki: "Hayatta rollerin olmadan önce öğren." Abdülmelik bin Mervan Medine'nin en etkili âlimlerinden kabul edilirdi: fıkıh, hadis ve Arapça bilirdi. Fıkıh ve hadis bilgisiyle tanınan Amr eş-Şa'bi, kendisi de Kur'an, hadis ezberleyenler ve Arapça dilinin uzmanlarından olmasına rağmen Abdülmelik bin Mervan ile yarışamazdı. Mervan öldüğünde, eş-Şabi'nin liderlik pozisyonuna geçmesinin vakti geldi. Bu nedenle, eş-Şabi Mushaf'ı tuttu ve ona şöyle dedi: "Elveda!" Ağlayarak ve güçlükle Mushaf'a veda etti. Çünkü biliyordu ki liderlik ve onunla beraber gelen sorunlar onu çalışmaktan, okumaktan ve ezberlemekten alıkoyacaktı.

Öyleyse, kardeşlerim:

Şimdi hayatınızın en iyi zamanındasınız! Bu çaba zamanıdır, bu ibadet zamanıdır, bu dava zamanıdır, bu harekete geçme zamanıdır! Öyleyse, İslam'a dönmek sizin elinizde, onu öğrenin,

uygulayın, ona davet edin. İlim, eylem ve propaganda! Bu şansı kaçırırsanız, bir daha elinize geçmeyecek altın bir fırsatı kaçırmış olursunuz. Üniversite günlerindeki boş zamanlar ne kadar da fazladır, üniversite zamanı Allah'a dönmek ve O'na ibadet etmek için ne kadar da harikadır ve üniversite zamanı davanızı arkadaşlarınıza ve ortaklarınıza, tanıdıklarınıza ve tanımadıklarınıza anlatmak için ne kadar mükemmeldir!

"O halde (Resulüm), öğüt ver. Çünkü sen ancak öğüt vericisin. Onların üzerinde bir zorba değilsin."[20]

"Beş şey gelmeden önce beş şeyi ganimet bil: ihtiyarlığından önce gençliğini, hastalanmadan önce sıhhatini…"

Bugün, namazda dikilebiliyorsunuz, yarın oturmadan namaz kılamayacaksınız. Bugün oruç tutabiliyorsunuz, yarın hastalanacak ve tutamayacaksınız. Allah'ın istediği bazı hayırlar için gereken sağlığa sahipsiniz. Sağlığın şükrü ve hayrı ibadettir. Böylece vücut ve azalar arınır ve harap olmaktan kurtulurlar. İbadet artıkça yarar da artar ve sağlık, ibadet artınca azalmaz. Onun yerine artar ve mükemmelleşir:

"Ey kavmim! Rabbinizden bağış dileyin; sonra da O'na tövbe edin ki, üzerinize göğü (yağmuru) bol bol göndersin ve kuvvetinize kuvvet katsın. Günah işleyerek (Allah'tan) yüz çevirmeyin."[21]

Kuvvet Yüce Allah'a tövbe ve itaat etmekle artar. İbadet vücudu ve sinirleri rahatlattığı için bu doğaldır ve gittikçe vücut gelişir.

Bir Afganlı bana babasının 120 yaşında olduğunu ve hâlâ hiçbir dişinin düşmediğini söylemişti! Beş vakit namazı da camide kılarmış, özellikle sabah ve yatsıyı. Vücudun bu şekilde muhafazası

[20] Ğaşiye, 21-22
[21] Hud, 52

ancak Allah'tan olabilir.[22] **"…Allah'ı önemse ki, O da seni gözetsin…"[23]**

"Beş şey gelmeden önce beş şeyi ganimet bil: ihtiyarlığından önce gençliğini, hastalanmadan önce sıhhatini, fakirliğinden önce zenginliğini…" çünkü Ali bin Talib'in dediği gibi: "Aradığı zenginlikten kaçan ve kaçtığı fakirliği arayan cimri insanın haline şaşarım." Bu dünyada fakir hayatı yaşar ama öbür dünyada zengin olarak değerlendirilir. Varlığını oğullarına alkol, araba almak ya da onların kızlarla takılmasını kolaylaştırmak için biriktirir ve sonunda Münker ve Nekir'in demir çekici altında ezilecek ve kabir azabı görecektir. Ve cehennemde Malik'i takip eden melekler sahip olduğu varlığının her parçasını göz önüne alacaktır!

Tamamen sembolik olmasına rağmen çok etkileyici bir hikâye var. Hikâyeye göre, zengin bir kişi ölmüş ve çocukları şöyle demiş: "Babamıza mezarda bir geceliğine arkadaşlık edecek birini arıyoruz." Bu yüzden, iki çukur kazarlar ve bunları birbirine bağlamışlar. Bir çukura babalarını koyup diğerini boş bırakmışlar. Sonra cesedinin yanında yatabilecek kadar cesur birini aramaya koyulmuşlar. Sonunda bir hizmetçi bulmuşlar ve ona şöyle demişler: "Eğer babamızla bir gece geçirirsen sana bin dinar vereceğiz." Hizmetçi şöyle cevaplamış: "Parayı alacağım. Eğer ölürsem, çocuklarım bu parayla geçinebilir. Eğer yaşarsam, bu parayla bir iş kurarım." Ceza melekleri gelmiş ve demişler ki: "Burada iki kişi var. Biri yaşıyor, biri ise ölü. Biri burada bir gece

---

[22] **İbni Receb el-Hanbeli şöyle demiştir:** "Kim genç ve güçlüyken Allah'ı önemserse, Allah onu yaşlı ve zayıfken gözetir, onu iyi işitmeyle, görmeyle, güçle ve zekayla mükafatlandırır. Yüz yaşından fazla yaşayan ve gücü ve aklı yerinde olan bir âlim bir gün enerji dolu şekilde zıplar, bunun hakkında kendisine sorulduğunda şöyle der: 'Gençken vücudumu günahtan uzak tuttum ve Allah da benim için onları korudu.' Bunun tam tersi de geçerlidir. *Selef*ten biri yaşlı bir adamı dilenirken görür ve der ki: 'Bu güçsüz adam gençken Allah'ı umursamadı. Bu yüzden bu yaşlı halinde de Allah onu umursamıyor.' " (Câmi-ül-ulûm vel-Hikem ; 1/186)

[23] İbni Abbas'tan aktarılan ve Tirmizi (2516) ve Albani, *Zilal el-Cenned* (316-318) ve *Mişkatu'l Mesabih* (5302)'de geçen uzun bir *hadis*ten bir parça

geçirecek, diğeri ise hep bizimle olacak. Bu kişi yarın gideceğine göre önce onu sorgulayalım." Ona sormuşlar: "Sen kimsin?"

Cevap vermiş: "Ben şu şu kimseyim."

"Nasıl geçinirsin?"

"İnsanların eşyalarını taşıyan bir hizmetçiyim."

"İnsanların eşyalarını mı taşıyorsun? Ne kullanarak taşıyorsun?"

"Elyaftan yapılmış bir halat kullanıyorum."

"Bu halatın temiz olduğundan ve necis olmadığından emin oldun mu? Ve halatı satın aldığın on şilini nereden kazandın?"

"Şu kimse için çalıştım."

"O kimsenin parasının helal yoldan kazanıldığından emin miydin?"

Her neyse, onu halat ve işi hakkında sabah güneşin doğuşunda mezardan çıkana dek sorgulamaya devam etmişler. Sonrasında ölen adamın çocukları onun yanına gelmiş ve ne olduğunu sormuş. Şöyle cevaplamış: "Babanızın Kıyamet Günü'ne kadar cezası devam edecek." Ona nedenini sormuşlar. Yanıtlamış: "Sahip olduğum bu tek parça ip hakkında melekler beni tüm gece sorguya çekti. Nereden aldığım, nereye götürdüğüm vs. hepsini sordular. Öyleyse, kim bilir bahçeleri, sarayları, binaları olan babanıza neler soracaklardır? Onun hesabı ne zaman biter?"

Aslında bu hikâye sembolik fakat derin bir anlama sahip ve öz eleştiri yapmaya teşvik edici.

Hesaba çekilmek çok zordur. Allah tarafından hesaba çekilmek çok zordur. Bu, hafife alınacak bir konu değildir. Öyleyse bundan sonra düzgün şekilde yanıtlarınızı hazırlayın ve kendinizi Rabbiniz

tarafından hesaba çekilmeye hazır edin. Bilin ki yarın, Allah'ın önünde dikileceksiniz ve her amelinizden sorguya çekileceksiniz:

"…Haksızlık edenler, hangi dönüşe (hangi akıbete) döndürüleceklerini yakında iyi bileceklerdir."[24]

Öyleyse kardeşlerim:

Size kaç kere hayatınızın en iyi dönemindesiniz ve ilim, eylem ve propaganda ile İslam'a dönmelisiniz dedim! Sizin için öğrenmek, uygulamak ve öğretmek kolaydır. Eğer bunları bu zamanda yapmazsanız, bir daha göremeyeceğiniz bir fırsatı kaçırmış olursunuz. Boş vakit geri döndürülemez! Hayatınızda bir daha hiç bu kadar boş zamanınız olmayabilir, öyleyse bunun avantajını kullanın! Bitmek bilmeyen boş istekler ve arzularınızı takip etmek konusunda dikkatli olun! Kesintisiz istekler zamanınızı israf eder ve arzuları takip etmek kalbinizi köreltir. Size Yüce Kur'an'ı her gün okumanızı tavsiye ederim! Size en az yarım cüz (10 sayfa) okumanızı tavsiye ederim, böylece iki ayda bir Kur'an'ı hatim edebilirsiniz, en azından.

Ayrıca size sabah ve akşam zikirleri ve duaları konusunda istikrarlı olmanızı tavsiye ederim. Sabah namazında onları okuyun, sabah ve yatsı namazlarını camide kılın: **" Yatsı namazını cemaatle kılan gecenin yarısında ibadet etmiş gibi olur ve sabah namazını cemaatle kılan tüm gece ibadet etmiş gibi olur."[25]** Ayrıca, Tirmizi'den aktarılan bir hadis bulunur: **"Kim sabah namazını cemaatle kılarsa ve güneşin çıkışına dek Allah'ı anarak oturursa ve sonrasında iki rekât Duha namazı kılarsa, ona hac ve umre**

[24] Şuara, 227
[25] Müslim (656) ve Tirmizi (221)

yapmanın toplam sevabı verilir, hac ve umre yapmanın toplam sevabı verilir, hac ve umre yapmanın toplam sevabı verilir.”[26]

Öyleyse, sabah namazını camide kılın ve sonrasında Kur’an okuyun, güneş doğana dek Allah’tan bağışlanma dileyin, iki rekât Duha namazı kılın ve üniversitenize gidin. Her gün ders notu tutun ve bunları ertelemeyin. Zamanınızı israf neden olan ardı arkası kesilmeyen isteklere karşı dikkatli olun. Her şeyi gün be gün hazırlayın. Hayatınızın her saniyesinden sorguya çekileceksiniz, Kıyamet Gününde, aldığınız her nefes üzüntü ve pişmanlıkla dolu olacak. Öyleyse, sabah namazına, Kur’an okumaya, istiğfara, cemaatle namaza, her hafta iki gün oruç tutmaya, okulda iyi ve salih arkadaşlar edinmeye önem verin. Allah, İslam davasında size yardım edecek iyi niyetli ve samimi arkadaşlar edinmeye çalışın:[27] **“…Allah’ın size rehber olması en iyi cins deveden daha iyidir”[28]** ve Allah sizi Müslüman ve insanlığa gelmiş en iyi ümmetten biri yaptığından dolayı Allah’ın önünde O’nun dinini aktarmak konusunda da sorumlu tutulacaksınız, çünkü:

“… Siz, insanların iyiliği için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz; iyiliği emreder, kötülükten meneder ve Allah'a inanırsınız.…”[29]

---

[26] Tirmizi (586) ve Albani, *er-Ragıp*’ta *hasan* olduğunu söylemiştir *(1/164-165)*

[27] **İbn Cemaa şöyle demiştir:** “İlim öğrencisi yarar göreceği ya da yarar sağlayacağı kişiler dışında kimselerin arasına karışmamalıdır. Eğer zamanını boşa harcayacak, ona yarar sağlamayacak, ondan yarar görmeyecek, hedefine ulaşmasına yardım etmeyecek birinden arkadaşlık teklifi alırsa, daha derin bir şeye dönüşmeden ilişkinin başında ilişkiye kibarca son vermelidir, çünkü kurulu bir şeyi değiştirmek daha zordur. Fıkıh âlimlerinin dilinden düşmeyen bir cümle vardır: ‘Bir şeyi savmak onu ortadan kaldırmaktan daha kolaydır.’ Öyleyse, eğer biriyle arkadaşlık edecekse, o kişinin adil, inançlı, takvalı, ihtiyatlı, zeki, fayda dolu, kötü tarafı az, rıza göstermede iyi, nadiren zıtlaşan, unutunca hatırlatan, hatırlatılınca uyan, darda iken yardım eden, sıkıntıda rahatlatan olmasına önem versin.” (Bkz. *Teşkilat eş-Şami vel-Mütekellim; s.83)*

[28] Buhari (4210)

[29] Al-i İmran, 110

Bu risale Tibyan Yayınları'ndan "Genç Müslümanlar" tarafından tercüme edilmiştir.

Web sitemizi ziyaret etmeyi unutmayın:
www.gencmuslumanlar.com